

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl samosoudkyně JUDr. Milenou Hrdličkovou v právní věci

žalobců:

a) [REDACTED], narozen [REDACTED]

bytem [REDACTED]

b) [REDACTED], narozen [REDACTED]

bytem [REDACTED]

c) **Velos company s.r.o.**, IČO 29131171

sídlem Podnikatelská 552, 190 11 Běchovice

d) [REDACTED], narozen [REDACTED]

bytem [REDACTED]

e) [REDACTED], narozen [REDACTED]

bytem [REDACTED]

všichni právně zastoupeni advokátem Mgr. Ing. Antonínem Továřkem

sídlem Kpt. Jaroše 1844/28, 602 00 Brno

f) **C.T.C.holding, a.s.**, IČO 25604031

sídlem Pod Vodárnou 82115, 466 05 Jablonec nad Nisou

g) [REDACTED], narozený [REDACTED]

bytem [REDACTED]

proti

žalovanému:

Město Strakonice, IČO 00251810

sídlem Velké náměstí 2, 386 01 Strakonice

právně zastoupen advokátem Mgr. Lukášem Křečkem

sídlem advokátní kancelář Praha 4

v řízení o přezkoumání přiměřenosti protiplnění

takto:

- I. Určuje se, že výše přiměřeného dorovnání za jednu kmenovou akci na jméno v zaknihované podobě o jmenovité hodnotě 1000 Kč emitovanou společností Teplárna Strakonice a.s. činí **1 452 Kč**.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci [REDACTED], za 1 952 ks akcií na jméno Teplárna Strakonice, a.s. v zaknihované podobě o jmenovité hodnotě 1 000 Kč dorovnání ve výši 1 165 344 Kč, a to spolu s obvyklým úrokem ve výši 7 % ročně z částky dorovnání od 31. 7. 2023 do zaplacení a se zákonným úrokem z prodlení ve výši 15 % ročně z částky dorovnání od 31. 8. 2023 do zaplacení, a to vše do 15 dnů od právní moci rozhodnutí, když žalovaný je povinen složit plnění do soudní úschovy.
- III. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci [REDACTED], za 211 ks akcií na jméno Teplárna Strakonice a.s. v zaknihované podobě o jmenovité hodnotě 1 000 Kč dorovnání ve výši 125 967 Kč, a to spolu s obvyklým úrokem ve výši 7 % ročně z částky dorovnání od 31. 7. 2023 do zaplacení a spolu se zákonným úrokem z prodlení ve výši 15 % ročně z částky dorovnání od 31. 8. 2023 do zaplacení, a to vše do 15 dnů od právní moci rozhodnutí, když žalovaný je povinen složit plnění do soudní úschovy.
- IV. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci **Velos company s.r.o.**, za 3 866 ks akcií na jméno Teplárna Strakonice a.s. v zaknihované podobě o jmenovité hodnotě 1 000 Kč dorovnání ve výši 2 308 002 Kč, a to spolu s obvyklým úrokem ve výši 7 % ročně z částky dorovnání od 31. 7. 2023 do zaplacení a spolu se zákonným úrokem z prodlení ve výši 15 % ročně z částky dorovnání od 31. 8. 2023 do zaplacení, a to vše do 15 dnů od právní moci rozhodnutí, když žalovaný je povinen složit plnění do soudní úschovy.
- V. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci [REDACTED], za 122 ks akcií na jméno Teplárna Strakonice a.s. v zaknihované podobě o jmenovité hodnotě 1 000 Kč dorovnání ve výši 72 834 Kč, a to spolu s obvyklým úrokem ve výši 7 % ročně z částky dorovnání od 31. 7. 2023 do zaplacení a spolu se zákonným úrokem z prodlení ve výši 15 % ročně z částky dorovnání od 31. 8. 2023 do zaplacení, a to vše do 15 dnů od právní moci rozhodnutí, když žalovaný je povinen složit plnění do soudní úschovy.
- VI. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci [REDACTED], za 545 ks akcií na jméno Teplárna Strakonice a.s. v zaknihované podobě o jmenovité hodnotě 1 000 Kč dorovnání ve výši 325 365 Kč, a to spolu s obvyklým úrokem ve výši 7 % ročně z částky dorovnání od 31. 7. 2023 do zaplacení a spolu se zákonným úrokem z prodlení ve výši 15 % ročně z částky dorovnání od 31. 8. 2023 do zaplacení, a to vše do 15 dnů od právní moci rozhodnutí, když žalovaný je povinen složit plnění do soudní úschovy.
- VII. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci **C.T.C. holding, a.s.**, za 61 ks akcií na jméno Teplárna Strakonice a.s. v zaknihované podobě o jmenovité hodnotě 1 000 Kč dorovnání ve výši 36 417 Kč, a to spolu s obvyklým úrokem ve výši 7 % ročně z částky dorovnání od 31. 7. 2023 do zaplacení a spolu se zákonným úrokem z prodlení ve výši 15 % ročně z částky dorovnání od 31. 8. 2023 do zaplacení, a to vše do 15 dnů od právní moci rozhodnutí, když žalovaný je povinen složit plnění do soudní úschovy.
- VIII. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci [REDACTED], za 1 411 ks akcií na jméno Teplárna Strakonice a.s. v zaknihované podobě o jmenovité hodnotě 1 000 Kč dorovnání ve výši 842 367 Kč, a to spolu s obvyklým úrokem ve výši 7 % ročně z částky dorovnání

od 31. 7. 2023 do zaplacení a spolu se zákonným úrokem z prodlení ve výši 15 % ročně z částky dorovnání od 31. 8. 2023 do zaplacení, a to vše do 15 dnů od právní moci rozhodnutí, když žalovaný je povinen složit plnění do soudní úschovy.

- IX. Žalobce [REDACTED] **je povinen** zaplatit ČR - Krajskému soudu v Českých Budějovicích soudní poplatek z návrhu na zaplacení přiměřeného dorovnání ve výši 58 267 Kč, a to do 30 dnů od právní moci rozhodnutí.
- X. Žalobce [REDACTED] **je povinen** zaplatit ČR - Krajskému soudu v Českých Budějovicích soudní poplatek z návrhu na zaplacení přiměřeného dorovnání ve výši 6 298 Kč, a to do 30 dnů od právní moci rozhodnutí.
- XI. Žalobce **Velos company s.r.o.** **je povinen** zaplatit ČR - Krajskému soudu v Českých Budějovicích soudní poplatek z návrhu na zaplacení přiměřeného dorovnání ve výši 115 400 Kč, a to do 30 dnů od právní moci rozhodnutí.
- XII. Žalobce [REDACTED] **je povinen** zaplatit ČR - Krajskému soudu v Českých Budějovicích soudní poplatek z návrhu na zaplacení přiměřeného dorovnání ve výši 3 642 Kč, a to do 30 dnů od právní moci rozhodnutí.
- XIII. Žalobce [REDACTED] **je povinen** zaplatit ČR - Krajskému soudu v Českých Budějovicích soudní poplatek z návrhu na zaplacení přiměřeného dorovnání ve výši 16 268 Kč, a to do 30 dnů od právní moci rozhodnutí.
- XIV. Žalobce **C.T.C. holding, a.s.** **je povinen** zaplatit ČR - Krajskému soudu v Českých Budějovicích soudní poplatek z návrhu na zaplacení přiměřeného dorovnání ve výši 1 820 Kč, a to do 30 dnů od právní moci rozhodnutí.
- XV. Žalobce [REDACTED] **je povinen** zaplatit ČR - Krajskému soudu v Českých Budějovicích soudní poplatek z návrhu na zaplacení přiměřeného dorovnání ve výši 42 118 Kč, a to do 30 dnů od právní moci rozhodnutí.
- XVI. Žalovaný **je povinen** žalobci [REDACTED] na náhradu nákladů řízení zaplatit částku 215 425,37 Kč, a to do 3 dnů od právní moci rozhodnutí k rukám jeho právního zástupce Mgr. Ing. Antonína Továrka, advokáta, sídlem advokátní kanceláře v Brně.
- XVII. Žalovaný **je povinen** žalobci [REDACTED] na náhradu nákladů řízení zaplatit částku 93 934,61 Kč, a to do 3 dnů od právní moci rozhodnutí k rukám jeho právního zástupce Mgr. Ing. Antonína Továrka, advokáta, sídlem advokátní kanceláře v Brně.
- XVIII. Žalovaný **je povinen** žalobci **Velos company s.r.o.** na náhradu nákladů řízení zaplatit částku 318 906,21 Kč, a to do 3 dnů od právní moci rozhodnutí k rukám jeho právního zástupce Mgr. Ing. Antonína Továrka, advokáta, sídlem advokátní kanceláře v Brně.
- XIX. Žalovaný **je povinen** žalobci [REDACTED] na náhradu nákladů řízení zaplatit částku 69 730,93 Kč, a to do 3 dnů od právní moci rozhodnutí k rukám jeho právního zástupce Mgr. Ing. Antonína Továrka, advokáta, sídlem advokátní kanceláře v Brně.
- XX. Žalovaný **je povinen** žalobci [REDACTED] na náhradu nákladů řízení zaplatit částku 139 275,33 Kč, a to do 3 dnů od právní moci rozhodnutí k rukám jeho právního zástupce Mgr. Ing. Antonína Továrka, advokáta, sídlem advokátní kanceláře v Brně.

- XXI. Žalovaný **je povinen** žalobci **C.T.C holding a.s.** na náhradu nákladů řízení zaplatit částku, 5 320 Kč, a to do 3 dnů od právní moci rozhodnutí.
- XXII. Žalovaný **je povinen** žalobci [REDACTED] na náhradu nákladů řízení zaplatit částku 52 759,89 Kč, a to do 3 dnů od právní moci rozhodnutí.
- XXIII. Žalovanému **se ukládá** složit do soudní úschovy celkovou výši dorovnání za vytěsnění menšinových akcionářů (za 16 808 ks akcií po 597 Kč) zvýšenou o částku úroků podle § 388 ZOK ode dne přechodu vlastnického práva k účastnickým cenným papírům, o částku úroku z prodlení a o částku předpokládaných účelně vynaložených nákladů spojených s plněním do soudní úschovy, a to do 15 dnů od právní moci rozhodnutí.
- XXIV. Žalovaný **je povinen** zaplatit ČR – Krajskému soudu v Českých Budějovicích na náhradu nákladů řízení částku 11 439,34 Kč, a to do 15 dnů od právní moci rozhodnutí.

Odůvodnění:

1. Skutková tvrzení

Žalobci a) až e) žalobou došlou soudu 5. 6. 2024 a žalobci, f) a g) se připojenými žalobami (původně pod sp. zn. 49 Cm 109/2025 a sp. zn. 31 Cm 250/2025) domáhali určení přiměřeného dorovnání za 1 ks kmenové zaknihované akcie na jméno o jmenovité hodnotě 1 000 Kč emitované společností Teplárna Strakonice a.s. a současně žalovali o doplacení dorovnání za nucený přechod vlastnického práva k akciím, které z jejich vlastnictví přešly na žalovaného jako hlavního akcionáře společnosti Teplárna Strakonice a.s., a to na základě rozhodnutí mimořádné valné hromady společnosti konané dne 29. 6. 2023. Všichni žalobci tvrdili v žalobě stejné skutečnosti. Tvrdili, že žalovaným vyplacené dorovnání za 1 ks zaknihované akcie na jméno o jmenovité hodnotě 1 000 Kč ve výši 855 Kč tak, jak bylo určeno valnou hromadou na základě odborných závěrů vyplývajících z posudku znalecké kanceláře NSG Morison je nepřiměřeně nízké, zejména pak z důvodu vad v odborném posouzení, které způsobily snížení ocenění hodnoty společnosti Teplárna Strakonice a.s. a v důsledku toho došlo i ke snížení hodnoty přiměřeného dorovnání. Žalobci tvrdili, že odborné závěry znalecké kanceláře trpí vadou spočívající v nesprávném stanovení diskontní sazby v parametru rizikové prémie země, když v důsledku této vady došlo ke snížení hodnoty společnosti. Současně všichni žalobci tvrdili, že zpracovaný posudek znaleckou kanceláří NSG Morison je posudkem, který svým úkolem a účelem nesplňuje podmínky stanovené zákonem a platnou judikaturou pro určení přiměřeného dorovnání.

2. Žalovaný se žalobě primárně bránil. Nárok žalobců na doplacení dorovnání neuznával. Ve svých písemných vyjádřeních nerozporoval údaje žalobců tvrzené o nuceném přechodu vlastnického práva k akciím na základě rozhodnutí mimořádné valné hromady z 29. 6. 2023. Nerozporoval vlastnictví žalobců k akciím k datu konání valné hromady, ani údaje o včasném uplatnění nároku na dorovnání. Trval však na tom, že vyplacené dorovnání (855 Kč za 1 ks. akcie) ve smyslu závěrů valné hromady, které vyšly ze závěrů znaleckého posudku NSG Morison je dorovnáním přiměřeným, odpovídajícím zákonnému nároku, když výše dorovnání byla určena znaleckým posudkem, jehož zadání se týkalo přímo výše přiměřeného protiplnění za jednu akcií společnosti a odpovědnost za zvolenou metodu výpočtu předmětu zadání je na znalecké kanceláři. Žalovaný na podporu své obrany navrhl odborné vyjádření znalecké kanceláře NSG Morison ke zpracovanému posudku a následně po zpracování znaleckého posudku soudem navrhl provést důkaz memorandem zpracovaným společností PwC s.r.o. k použité diskontní sazbě v soudem zadaném znaleckém posudku a konečně předložil znalecký posudek opatřený doložkou znalce podle § 127a o. s. ř., o revizi diskontní sazby použité při ocenění společnosti Teplárna Strakonice, a. s. ve znaleckém posudku vypracovaném NSG Morison a ve znaleckém posudku vypracovaném

na žádost soudu. Na základě jeho závěrů navrhoval smírné řešení, s tím, že by doplatil dorovnání ve výši dalších 245 Kč za jednu akcii.

3. Ke smírnému vyřešení sporu nedošlo. Návrh na vydání částečného rozsudku pro uznání uplatněn nebyl.

4. Dokazování

Soud z výpisu z obchodního rejstříku společnosti Teplárna Strakonice, a.s., ze zápisu z valné hromady společnosti Teplárna Strakonice, a. s., ze seznamu akcionářů a výpisu SCP (Středisko cenných papírů) zjistil následující skutečnosti:

Na valné hromadě obchodní společnost Teplárna Strakonice, a.s. svolané podle § 375 ZOK na žádost hlavního akcionáře bylo dne 29. 6. 2023 přijato hlasy hlavního akcionáře usnesení o přechodu vlastnického práva k účastnickým cenným papírům – akciím společnosti, z ostatních akcionářů, včetně žalobců na akcionáře hlavního. Ke zveřejnění zápisu usnesení valné hromady o přechodu vlastnického práva k akciím došlo 29. 6. 2023. Protiplnění za účastnické cenné papíry společnosti za akcii valná hromada stanovila na základě závěru znaleckého posudku znalecké kanceláře NSG Morison a stanovila částku 855 Kč za jednu akcii na jméno v zaknihované podobě o jmenovité hodnotě 1 000 Kč. Hlavní akcionář vyplatil menšinovým akcionářům, tedy žalobcům protiplnění odpovídající částce určené valnou hromadou. Výpis z obchodního rejstříku prokazuje emitování 191 628 ks kmenové akcie na jméno, v zaknihované podobě, ve jmenovité hodnotě 1 000 Kč. Seznam akcionářů a výpis SCP předložený žalobcem ad f) prokazuje vlastnictví žalobců v počtu akcií tak, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí, když k datu konání valné hromady žalovaný byl vlastníkem 174 820 ks akcií o jmenovité hodnotě 1 000 Kč (viz č.l. 131–132 spisu). Žalobci listinou z 29. 8. 2023 prokázali, že řádně a včas u žalovaného uplatnili právo na dorovnání.

5. Aktivní legitimace

Na základě shora provedených důkazů lze uzavřít, že žalobci jsou osoby aktivně legitimované k podání žaloby, neboť nabyli akcie Teplárny Strakonice, a. s. a drželi je ve shora uvedeném počtu do okamžiku přechodu vlastnického práva k těmto cenným papírům na hlavního akcionáře v důsledku rozhodnutí valné hromady, kterým došlo k nucenému přechodu jejich akcií na hlavního akcionáře. Aktivně legitimovanou osobou je i žalobce ad) 2 [REDAKCE], který prokázal, že je jediným dědicem po zemřelém [REDAKCE], který vlastnil akcie TST ke dne jejich přechodu na žalovaného (viz rozhodnutí [REDAKCE], č. j. [REDAKCE]). Pokud vlastníku akcie v důsledku nuceného přechodu vlastnického práva vznikl zákonný nárok na přiměřené dorovnání, náleží tento nárok i jeho právnímu nástupci.

6. Pasivní legitimace

Město Strakonice je hlavním akcionářem Teplárny Strakonice, a. s. je tedy žalovaným subjektem jako hlavní akcionář a je osobou povinnou k zaplacení dorovnání. Ve smyslu ustálených judikturních závěrů Teplárna Strakonice, a. s. není osobou povinnou k zaplacení dorovnání, a tudíž není ani účastníkem řízení (rozhodnutí NS 29 Cdo 2551/2016 či 27 Cdo 3185/2020). Ve smyslu závěru podávaných využitelnou judikaturou nelze vést řízení o dorovnání vedle sebe, a proto tak, jak vyplývá z procesního postupu podepsaného soudu, všechna řízení o žalobách na přiměřené dorovnání byla spojena ke společnému projednání (podle judikturních závěrů nelze vést řízení o dorovnání vedle sebe, kupř. rozhodnutí 29 Cdo 4918/2009 či 29 Cdo 3856/2010).

7. Pokud se soud vypořádal s otázkou účastenství a aktivní legitimace, zabýval se úvodem i tím, zda žaloba byla uplatněna včas. Žalobci prokázali, že uplatnili právo na dorovnání u hlavního akcionáře do 3 měsíců ode dne zveřejnění zápisu usnesení valné hromady v obchodním rejstříku. Žaloba je tedy z tohoto pohledu včasná a s ohledem na znění zákona je zřejmé, že vytěsněný vlastník, který ve lhůtě o dorovnání nepožádal, neztrácí možnost získat vyšší protiplnění za předpokladu, že právo na dorovnání uplatnil jiný menšinový vlastník. Soudní rozhodnutí příznávající jinou výši protiplnění má totiž účinky erga omnes (ustanovení § 390 odst. 3 a 6 ZOK).

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Megová

V této pasáži pak je nutno uvést, že soud žaloby posoudil jako žaloby projednatelné ve smyslu § 79 o. s. ř. přestože v nich absentoval konkrétní návrh na určení výše přiměřeného plnění i konkrétní návrh na určení výše dorovnání. V souzeném případě jde totiž o rozhodnutí tzv. iudicium duplex a soud v řízení nebyl vázán požadavky žalobců, pokud by vyčíslili konkrétní výši přiměřeného protiplnění za 1 ks. akcie, ani nebyl vázán navrhovanou výší požadovaného dorovnání (viz rozhodnutí Nejvyššího soudu, shrnuto v RC 104/2010).

8. Určení hodnoty společnosti

Obecná východiska:

Z ustálené rozhodovací praxe Nejvyššího i Ústavního soudu vyplývá, že základem pro stanovení výše přiměřeného protiplnění za účastnický cenný papír společnosti je obvykle hodnota podniku společnosti; určení hodnoty je otázkou skutkovou, k jejímuž posouzení jsou nezbytné odborné znalosti ve smyslu § 127 o. s. ř. Určení hodnoty podniku – společnosti, které je otázkou skutkovou, nelze ztotožňovat s určením výše přiměřeného protiplnění, které je otázkou právní. Jakkoliv při určení výše přiměřeného protiplnění, soud zpravidla vychází z hodnoty podniku společnosti, musí současně zohlednit i další v úvahu přicházející skutečnosti.

9. Současně se z této rozhodovací praxe podává, že součástí odborného posouzení znalce je přitom i zvolení metod ocenění s ohledem na poměry dotčené společnosti. Volba oceňovací metody je tedy v zásadě záležitostí odbornou, stejně jako to, jakým způsobem bude zvolena oceňovací metoda aplikována. Soud není povinen rozhodnout, jaká metoda má být pro stanovení hodnoty podniku použita, stejně tak jako není povinen posuzovat správnost jednotlivých metodologických rozhodnutí učiněných znalcem v rámci této metody. Akceptovatelný je takový způsob ocenění, který je založen na běžně používaných oceňovacích metodách a praktikách, i když třeba tyto nejsou jednoznačně přijímány ve vědecké diskusi. Samotná volba oceňovací metody musí být založena na vývoji teorií podnikového hospodářství, musí jít o postup *de lege artis*, tak jak je zmiňováno v nálezů Ústavního soudu z 27. 11. 2018, sp. zn. III ÚS 647/15, v usnesení Nejvyššího soudu z 23. 8. 2018, sp. zn. 29 Cdo 4548/2016 publikované pod C 17829 Souboru nebo rozhodnutí sp. zn. 27 Cdo 4585/2018 publikované pod C 18752 Souboru. Zároveň v judikatuře je zdůrazňováno, že paušálně, bez dalšího, není možné určit, která z metod připadající v úvahu je obecně pro stanovení hodnoty podniku vhodná (viz rozhodnutí Nejvyššího soudu z 19. 6. 2012 publikované pod C 1343 Souboru nebo usnesení Nejvyššího soudu z 23. 8. 2018 sp. zn. 29 Cdo 4568/2016 publikované pod C 17 829 souboru).
10. Podle § 127 odst. 1 o. s. ř., závisí-li rozhodnutí na posouzení skutečností, k nimž je třeba odborných znalostí, vyžádá soud u orgánu veřejné moci odborné vyjádření. Jestliže pro složitost posuzované otázky takový postup není postačující nebo je-li pochybnost o správnosti podaného odborného posouzení, ustanoví soud znalce. Soud znalce vyslechne; znalci může také uložit, aby posudek vypracoval písemně. Je-li ustanoveno několik znalců, mohou podat společný posudek. Místo výslechu znalce se může soud v odůvodněných případech spokojit s písemným posudkem znalce.
11. Podle § 127 odst. 3 o. s. ř., je-li pochybnost o správnosti posudku, nebo je-li posudek nejasný nebo neúplný, je nutno požádat znalce o vysvětlení. Pokud by to nevedlo k výsledku, soud nechá znalecký posudek přezkoumat znalcem jiným.
12. Podle § 132 o. s. ř., důkazy hodnotí soud podle své úvahy, každý důkaz jednotlivě a všechny důkazy v jejich vzájemné souvislosti, přitom pečlivě přihlédne ke všemu, co vyšlo za řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci. Hodnocení důkazů znaleckým posudkem spočívá v posouzení, zda závěry posudku jsou náležitě odůvodněny, zda jsou podloženy obsahem nálezů, zda bylo přihlédnuto ke všem skutečnostem, s nimiž se bylo třeba vypořádat, zda závěry posudku nejsou v rozporu s výsledky ostatních důkazů a zda odůvodnění znaleckého posudku odpovídá pravidlům logického myšlení. Aby soud mohl znalecký posudek odpovědně hodnotit, nesmí se znalec omezit ve svém

posudku na podání odborného závěru, nýbrž z jeho posudku musí mít soud možnost seznat, ze kterých zjištění v posudku znalec vycházel, jakou cestou k těmto zjištěním dospěl a na základě jakých úvah došel ke svému závěru. To platí i pro znalecké posouzení učiněné ústně, respektive pro případ, kdy se znalec při svém slyšení soudem odchýlí od závěru svého písemného posudku (například rozhodnutí Nejvyššího soudu 22 Cdo 1810/2009 publikované pod velké C 7776 Souboru).

13. Má-li soud při rozhodování k dispozici dva znalecké posudky s rozdílnými závěry, o stejné otázce, musí je zhodnotit v tom smyslu, který z nich a z jakých důvodů vezme za podklad svého rozhodnutí a z jakých důvodů nevychází ze závěru druhého znaleckého posudku. Pro tuto úvahu je třeba vyslechnout oba znalce. Jestliže by ani takto nebylo možné odstranit rozpory v závěrech znaleckých posudků, je třeba dát tyto závěry přezkoumat jiným znalcem, vědeckým ústavem nebo jinou institucí (kupř., jak vyplývá z rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 8. 7. 2020, sp. zn. 28 Cdo 1969/2020 publikované pod C 19619 Souboru).
14. Tímto způsobem je nutné přistupovat i ke znaleckým posudkům v případě určení hodnoty podniku společnosti, jenž je podkladem pro stanovení přiměřeného protiplnění, tak, jak se kupříkladu podává z rozhodnutí Nejvyššího soudu z 23. 8. 2018, sp. zn. 29 Cdo 4568/2016 publikované pod C 17 829 souboru nebo usnesení Nejvyššího soudu z 23. 11. 2021, sp. zn. 27 Cdo 155/2021.
15. Ústavní soud pak ve vztahu k hodnocení znaleckých posudků stanovících hodnotu podniku společnosti za účelem přiměřeného protiplnění dodává, že akceptovatelný je takový způsob ocenění, který je založen na běžně používaných oceňovacích metodách a praktikách, i když třeba tyto nejsou jednoznačně přijímány ve vědecké diskusi. Samotná volba oceňovací metody musí být založena na vývoji teorií podnikového hospodářství a musí jít o postup *de lege artis*. Právní otázkou pak je právně zakotvený cíl (přiměřenost protiplnění). Skutkovou otázkou jsou skutečnosti hodnocené znalcem při oceňování podniku za použití některé z uznávaných oceňovacích metod. Odbornou otázkou pak bude představovat jejich zhodnocení. Neznačená to však, že v posledním případě jde o otázku výlučně skutkovou, jež by byla vyloučena z kognice soudu v rámci dovolacího řízení. Je totiž třeba vzít v úvahu, že oceňování podniků je problematikou značně specifickou, a to vzhledem k její komplexnosti, kdy se neřeší toliko otázky ekonomické, ale v souvislosti s nimi je nutno řešit i některé otázky, které mají spíše právní povahu, přičemž v tomto ohledu má soud nepochybně větší způsobilost než jím ustanovený soudní znalec. Možno doplnit, že ne vždy jsou řešené zpravidla ekonomické otázky natolik odborné povahy, aby soudce, jenž se danou obchodně právní problematikou profesně zabývá, nebyl sto identifikovat některá možná pochybení ve znaleckém posouzení a ta pak procesně předpokládaným způsobem verifikovat a následně odstranit. Z hlediska ústavnosti pak není akceptovatelné, aby soud ponechal bez povšimnutí zjevné vady znaleckého posudku s odůvodněním, že jde o odborné posouzení (Nález Ústavního soudu z 27. 11. 2018, sp. zn. III ÚS 647/15).
16. Stěžejním v tomto případě bylo vypořádat se se závěry odborných posouzení vyplývajících ze znaleckého posudku znalecké kanceláře NSG Morison zpracovaného k objednavce hlavního akcionáře, který stanovil přiměřené protiplnění za 1 ks akcie na částku 855 Kč, se znaleckým posudkem zadaným soudem zpracovaným společností APELEN Valuation, jenž stanovil přiměřené protiplnění za 1 ks akcie na částku 1 452 Kč a nakonec vypořádat se se znaleckým posudkem předloženým žalovaným, jenž byl zpracován pouze k otázce diskontní míry a k otázce použití (nepoužití) přírážky za malou společnost a rovněž určil výši přiměřeného protiplnění (1024 Kč k datu 28.02.2023) za použití vstupů znalce přibraného soudem a použití vlastní diskontní sazby.
17. Znalecký posudek NSG Morison:
Z tohoto znaleckého posudku soud zjistil, že byl zpracován 5. května 2023. Absentuje prohlášení ve smyslu § 127a o. s. ř. Významným pro další závěry je to, že úkolem znalce bylo určení výše

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Megová

spravedlivé hodnoty za akcie emitované společností Teplárna Strakonice, a to k datu 28. 2. 2023. Tento posudek je z tohoto pohledu posudkem nevyužitelným, neboť rozhodné datum pro určení přiměřeného protiplnění je den přechodu cenných papírů menšinových akcionářů na akcionáře hlavního, což je 30. 7. 2023, nikoliv 28. 2. 2023. Zadání posudku je v rozporu s ustálenou rozhodovací praxí, neboť jak vyplývá ze shora řečeného, znalec se primárně měl zabývat určením hodnoty podniku společnosti, neboť určení hodnoty podniku společnosti nelze ztotožňovat s určením výše přiměřeného protiplnění (určení výše přiměřeného protiplnění je otázkou právní). Jak vyplývá ze znaleckého posudku společnosti APELEN Valuation, která k zadání soudu revidovala závěry tohoto posudku lze se ztotožnit v závěrech v tom, že jedinou možnou metodou ocenění, je ocenění na bázi metody DCF (metoda výnosová). Avšak NSG Morison nesprávně vyčíslil náklady vlastního kapitálu pro období pokračující hodnoty, kdy navýšil náklady vlastního kapitálu o poměr hodnoty cizího úročeného kapitálu a zjištěné hodnoty vlastního kapitálu iteračním způsobem, tím došlo k nestandardnímu navýšení nákladů vlastního kapitálu o poměr hodnoty cizího úročeného kapitálu a v důsledku toho ke snížení hodnoty společnosti. Nestandardní postup této znalecké kanceláře při výpočtech použité diskontní míry není správný. Důvodem je nízká vypovídací schopnost v části dat, které kancelář Morison využila a vlivem nesprávně aplikované reagenční funkce. Nesprávnost výpočtu byla potvrzena i posudkem, jenž byl zpracován na žádost žalovaného (PwC). Ve vztahu k tomuto posudku lze tedy uzavřít, že žalovaný neprokázal svou obranu spočívající v tom, že posudek byl zpracován v souladu s jeho účelem a úkolem a způsobem vyhovujícím zásadám znaleckého posouzení.

18. Znalecký posudek zhotovitele APELEN Valuation a.s. zpracovaný pod č. [REDAKCE] dle žádosti soudu

Kromě revize znaleckého posudku společnosti NSG Morison znaleckému ústavu bylo uloženo určit hodnotu společnosti Teplárna Strakonice, a. s. k datu 28. 2. 2023 a k datu 30. 7. 2023, vysvětlit rozdíl mezi těmito hodnotami, provést ocenění více metodami a pokud znalec dospěje k závěru o nutnosti použít specifické rizikové přírážky, tak její použití řádně zdůvodní a zároveň uvede rovněž i výsledky ocenění bez použití specifických rizikových přírážek.

Znalec na základě odborného posouzení dospěl k závěru, že jedinou možnou metodou ocenění je ocenění na bázi metody DCF. Při využití základních parametrů plánu použitého NSG Morison návazně na plán společnosti učinil závěr, že mezi hodnotou podniku společnosti Teplárna Strakonice, a. s. k datu 28. 2. 2023 a k datu 30. 7. 2023 byl rozdíl, když k posledně uvedenému datu byla hodnota společnosti vyšší, řádově o 18,2 milionů, a tudíž hodnota jedné akcie k datu 30. 7. 2023 byla určena částkou 1 452 Kč bez využití specifického rizika, které nebylo ani využito znaleckou kanceláří objednanou žalovaným. Majetkové ocenění společnosti na tržní bázi zhodnotil znalec jako neproveditelné a nemožné, když obdobné společnosti se v podstatě výhradně oceňují na bázi výnosové či porovnávacím způsobem. Porovnání pro nesrovnatelné transakce na trhu nebylo možné. Sice substanční hodnota (vlastní kapitál) na akcii činila v té době cca 2 700 Kč, což je určité vyšší částka než závěr shora, ale reálná výnosová hodnota je jistě nižší, nikoli na úrovni 855 Kč na akcii. Základ posudku tvoří existující finanční plán, který byl shledán jako bezproblémový a nebylo třeba přistoupit k žádné zásadní změně. Přihlédnuto při výpočtu bylo k tomu, že teplárny jsou kapitálově náročné (dlouhodobá finanční strategie), mají dlouhodobé investiční projekty, na druhé straně jde o sektor relativně stabilní, který je takto vnímán i bankami, což se odráží v konzervativním zadlužení kvůli dlouhodobému horizontu návratu. Energetický sektor (teplárenský) je sektor stabilní, podléhá regulačním i tržním rizikům, která jsou vyjádřeny v RPZ země. Znalecká kancelář připustila při úvaze o dalším období určitou míru nejistoty a uvažovala o zvýšení parametrů diskontní míry a za odpovídající vzala úroveň 1 %. Naprosto odmítla v konkrétním případě za konkrétně daných podmínek finančního plánu navýšení diskontní sazby o cca polovinu na základě poměru cizího a vlastního kapitálu.

19. Závěry znaleckého posudku PwC:

Předně je třeba uvést, že tento znalecký posudek byl zpracován na žádost žalovaného a týkal se pouze revize diskontní sazby použité při ocenění Teplárny Strakonice, a. s., jak ve znaleckém posudku NSG Morison, tak i ve znaleckém posudku zadaném soudem.

Soud se dále bude zabývat jen závěry tohoto znaleckého posudku ve vztahu k posudku znalecké kanceláře APELEN Valuation a.s., neboť ze shora řečeného je zřejmé, že závěry znalecké kanceláře NSG Morison o určení přiměřeného protiplnění nelze využít. PwC ve svých závěrech zpracovaných v posudku, odpovídá jednak na otázku výše diskontní sazby – vážených průměrných nákladů kapitálu k datu 28. 2. 2023 a dospívá k závěru, že vážené průměrné náklady kapitálu stanovené na základě běžné praxe dle modelu CAPM a v posudku uvedených zdrojů jsou na úrovni 8,8 %. Znalec ve svých závěrech uvedl, že diskontní sazba v posudku zpracovaného dle zadání soudu je určována na úrovni vážených průměrných nákladů kapitálu, což je pro zvolenou metodu standardní, avšak náklady cizího kapitálu a kapitálová struktura nebyly stanoveny přezkoumatelně. Jde o odhad znalce. PwC uzavřel, že výše nákladů cizího kapitálu je v posudku výrazně podhodnocená, neboť odhadnuté náklady na vlastní kapitál neposkytují investorům dostatečnou prémii za riziko oproti dluhopisům podobných firem. Znalec PwC pak ve svých závěrech uzavřel, že hodnota jedné akcie TST odvozená pomocí metody diskontovaných peněžních toků jako alikvotní podíl na hodnotě čistého obchodního majetku TST, by za použití diskontní míry na úrovni 8,8 % a ostatních vstupů a předpokladů převzatých z posudku APELEN vyšla na úrovni 1 024 Kč, což je o 333 Kč méně, než je hodnota v posudku APELEN (k datu 28.02.2023, tj. 1357 Kč). Pro další posouzení přiměřeného protiplnění je důležitým zdůraznit, že PwC ve svém znaleckém posudku použil přírážku za malou společnost. Právě tato přírážka způsobuje rozdíl mezi oceněním ze strany znalce APELEN Valuation a znalcem PwC. Vedle už zjištěného shora uvedeného, je rozdílná výše nákladu na cizí kapitál.

20. Výslech znalců:

Za účelem odstranění těchto rozdílů soud vyslechl zpracovatele znaleckého posudku, a to Ing. Mgr. Petra Tůmu za APELEN Valuation a.s. a Ing. Bohuslava Černouška za znalecký ústav PwC. Znalec za APELEN setrval na závěrech znaleckého posudku, jak v případě výpočtu nákladů cizího kapitálu, tak v případě nevyužití přírážky za specifická rizika – za malou společnost, když v konkrétním případě aplikaci této přírážky zásadně odmítl. Jednak ve své výpovědi upozornil na to, že to, co je PwC vytýkáno jeho znaleckému posudku, není vytýkáno posudku NSG Morison, zejména ve vztahu k nákladům cizího a vlastního kapitálu, kde je vytýkáno, že náklady cizího kapitálu jsou nižší než náklady vlastního a v případě NSG Morison jsou náklady cizího kapitálu dokonce ještě nižší a tato chyba vytýkána není. Znalec široce rozvedl využitou hodnotu nákladů cizího kapitálu, která má sice negativní dopad na hodnotu podniku, ale zdůraznil, že odpovídá skutečné výši úročení úvěrů přijatých společnostmi s predikcí růstu o jeden procentní bod, když vysvětlil, jak bylo postupováno při vlastním výpočtu, vycházejí z údajů ve finančním plánu, který byl převzat a byl zhodnocen jako objektivní, ani příliš optimistický, ani příliš pesimistický. Z toho i vyplývá nevyužití žádných specifických rizik, které by měly být zakomponovány do výpočtu. Znalec přisvědčil tomu, že zjištěný rozdíl v závěrech jejich posudku a posudku PwC v podstatě koresponduje s kalkulovanou přírážkou za malou společnost ve výši 3,05 %, kterou využil znalecký ústav PwC. Pokud by tato přírážka za malou společnost při drobné korekci dalších údajů (prémie za tržní riziko, kde PwC uvádí 6 %, APELEN a Morison 5,5 %) by vyšla PwC obdobná výše nákladů vlastního kapitálu jako v posudku APELEN. Znalec pak při svém výslechu vysvětlil, proč nepoužil přírážku za malou společnost. Jednak obecně uvedl, že v případech squeeze-outu by tato přírážka neměla být aplikována a pokud by v obecné rovině bylo lze připustit tuto přírážku, tak ne v případě společnosti Teplárna Strakonice. Znalec vysvětlil, že v případě české společnosti působící na území ČR je pro účely posouzení velikostního efektu relevantní její velikost právě na regionálním trhu a v tomto ohledu rozhodně Teplárna není malým podnikem. Zdůraznil, že někteří znalci dovozují velikostní přírážku z ročenek společností Kroll,

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Megová

kteřé však vycházejí z dat USA a nezohledňují specifika konkrétní společnosti. Podle znalce přírážka za malou společnost vychází v obecné rovině z předpokladu, že menší společnost má potenciál dosahovat vyšší výnosnosti, a tudíž je třeba aplikovat dodatečnou přírážku za malou společnost. Zdůraznil, že je nutno zohlednit její postavení, které je specifické v regionálním trhu. Jde o monopolní společnost, když ziskovost této společnosti je regulována ze strany ERÚ. Teplárenská společnost tedy může dosahovat pouze přiměřeného zisku, avšak má garantováno, že tohoto zisku dosáhne, proto není logickým v případě této společnosti aplikovat tuto přírážku. Dále znalec vypověděl, že nezná žádnou empirickou studii, která by prokázala existenci velikostního efektu na území ČR či na území sousedního Německa. Doplnil příklady o tom, že na území sousedního Německa a Rakouska tato přírážka není využívána. V závěru své výpovědi pak znalec znovu vysvětlil, že při stanovení nákladů na cizí kapitál vycházel ze skutečných úrokových sazeb úvěrů, které má společnost sjednány, finančního plánu a sazbu úroků ještě konzervativněji navýšil, čím zvýšil celkovou diskontní míru a tím snížil ocenění společnosti.

Znalec za společnost PwC setrval na závěrech znaleckého posudku zpracovaného na žádost žalovaného, setrval na závěrech o aplikaci přírážky za malou velikost. Zdůraznil, že diskontní sazba a finanční plán musí být v symetrii, kdy diskontní sazba musí odpovídat finančnímu plánu. Musí tedy korespondovat s riziky vyplývajícími z finančního plánu. Pokud byl znalec dotazován právním zástupcem žalobců, připustil, že při zpracování oponentního znaleckého posudku však s finančním plánem vůbec nepracoval. Vycházel ze standardního modelu, když všechny parametry nákladů vlastního kapitálu přizpůsoboval podmínkám českého, případně evropského trhu. Bezrizikovou úrokovou sazbu odvodil od českých státních dluhopisů. Koeficient beta odvodil od srovnatelných společností v rámci Evropy. Rizikovou prémii trhu použil přímo pro účely trhu ČR, avšak přírážku za malou společnost převzal bez jakýchkoliv úprav z databáze společnosti Kroll vycházející z poměru trhů USA, to je zohledňující velikost společnosti na americkém trhu, na němž je každá česká společnost malou společností. I tento znalec potvrdil, že neví o žádné empirické studii, která by prokázala existenci velikostního efektu působícího i na společnost Teplárna Strakonice. Nevyjádřil se k tomu, zda a jak při svých závěrech o aplikaci přírážky hodnotil to, že jde o monopolní společnost působící v sektoru energetiky, jejíž ziskovost je striktně regulovaná ze strany ERÚ. Ani k tomu, že výpočty hodnoty podniku mají sloužit pro případ vytěsnění.

21. Hodnocení výsledku znaleců:

Úvodem je třeba uzavřít, že APELEN řádně zdůvodnil výběr metody pro výpočet hodnoty společnosti, když právě výběr metody náleží znalci a on musí být schopen jej odůvodnit a podle názoru soudu APELEN i dostatečně zdůvodnil, proč nebylo možno přistoupit k jiné metodě, když v tomto směru odkázal i na posudek objednaný hlavním akcionářem.

Navíc metoda DCF entity je nejpoužívanější metodou při oceňování podniku. Při hodnocení výpovědi znalců nelze uzavřít jinak, než že znalec za APELEN zcela logicky vysvětlil, jak oceňoval společnost s ohledem na její specifika, že tedy oceňoval společnost působící v ČR, optikou trhu ČR, zohlednil její specifické postavení, zejména její monopolní postavení na trhu a zejména i regulaci ziskovosti. Při ocenění vycházel z přijatého finančního plánu, který byl shledán jako bezproblémový, tedy z údajů jednoznačně uvedených, vycházel ze skutečného stavu a zohledňoval reálné náklady společnosti, které expertním odhadem upravoval tak, aby byla mírně konzervativní a odpovídala hrozcím rizikům odvíjejícím se od prognózy do budoucnosti.

Znalec za společnost PwC v podstatě při svém výsledku nedokázal obhájit své závěry. Odkazoval se na články týkající se využitelnosti přírážky za malou velikost při oceňování podniků. Připomínal, že běžně tato přírážka je jimi užívána, avšak připustil, že nikoliv v záležitostech nuceného přechodu akcií cestou vytěsnění. Ve své výpovědi připustil, že se nezabýval realitou, skutečným finančním plánem společnosti, ačkoliv připomínal, že finanční plán a diskontní míra musí být v symetrii. Konečně soud připomíná, že nelze námitky vyplývající z posudku PwC využít při ocenění podniku

Teplárny Strakonice k datu 30. 7. 2023, neboť revizní znalecký posudek k určení výše diskontní sazby se vztahuje k datu 28. únor 2023.

Při hodnocení, který ze znaleckých posudků bude pro účely rozhodnutí využit, se sluší zopakovat, že úlohou soudu není přezkoumávat správnost jednotlivých metodologických rozhodnutí v rámci zvolené metody. Rovněž lze zopakovat, že akceptovat lze i postup, který, který není jednoznačně přijímán odbornou veřejností. Soud tedy při zohlednění těchto hledisek akceptuje odůvodnění zpracovatelem znaleckého posudku APELEN, byť si současně je vědom toho, že ocenění podniků není žádnou exaktní kategorií a lze rozumně předpokládat, že s ohledem na to dva znalci nikdy nedospějí ke zcela totožnému závěru. Nelze proto nikdy dosáhnout úplné shody znalců jak ohledně výsledné hodnoty, tak i zvoleného postupu. Pokud by o takovou shodu měl soud bezmezně usilovat, vedlo by to ve svém důsledku k neudržitelnému stavu, ze kterého by nebylo možné ve věci rozhodnout, neboť by bylo možné stále předkládat další a další znalecké posudky prezentující další a pochopitelně odlišný názor.

22. Tady soud odkazuje na článek předních autorit v oblasti oceňování podniků M. Mařík, P. Maříková – Diferenciace hodnotovýchází bází a problém tržní kapitálové struktury při oceňování českých podniků, Soudní inženýrství 2013, č. 3, strana 237–238, citace: „Na úvod je třeba uvést jednu důležitou věc, kterou si sice zkušební znalci mnohdy uvědomují, ale která dosud do znalecké praxe příliš nepronikla. Jde o to, že výsledky znaleckého posudku se zaměřením na oceňování bývají používány za zjištění objektivní a existující reality. Vychází z toho, že pokud se dva znalecké posudky liší, tak jeden z nich není pravděpodobně správný. Proto považujeme za nutné znovu a znovu zdůrazňovat a opakovat, že hodnotu, kterou se znalec snaží indikovat, nelze považovat za objektivně existující fakt, který je přesně nebo méně přesně zjišťován v procesu znaleckého ocenění. Platí to obecně a možná snad nejvýrazněji právě pro oceňování podniku. Znalec oceňující podnik pouze simuluje uvažování subjektu, z jehož pohledu hodnotu zjišťuje. Pokud znalec hledá tržní hodnotu, měl by simulovat uvažování průměrného hypotetického investora. Žádný průměrný hypotetický investor však reálně neexistuje, takže znalec vyslovuje pouze svůj názor, jak tento hypotetický subjekt mohl při koupi podniku uvažovat. Výsledek ocenění podniku je potom pouze názorem znalce (oceňovatele), který by samozřejmě měl být podložen odbornými znalostmi všeho druhu, měl by být logicky zdůvodněn, ale to vše znamená, že jiný znalec může dospět k poněkud jiným výsledkům“. Soud se těmito závěry zejména řídil při možné úvaze o zpracování dalšího znaleckého posudku. Nakonec nezjistil žádné takové skutečnosti, ze kterých by se dalo dovodit, že znalecký posudek zpracovaný společností APELEN Valuation neodpovídá obecně uznávaným postupům a standardům daného oboru a odvětví. Proto soud z tohoto znaleckého posudku vyšel.
23. Stanovení přiměřeného protiplnění podle § 390 odst. 1 ZOK
Vlastníci účastnických cenných papírů se mohou domáhat po hlavním akcionáři práva na dorovnání, není-li protiplnění přiměřené hodnotě účastnických cenných papírů ke dni přechodu vlastnického práva na hlavního akcionáře; toto právo zaniká, není-li žádným vlastníkem účastnických cenných papírů uplatněno u hlavního akcionáře do tří měsíců ode dne zveřejnění zápisu usnesení valné hromady podle § 384 v obchodním rejstříku. Podle § 390 odst. 2 ZOK hlavní akcionář oznámí bez zbytečného odkladu uplatnění práva podle odst. 1 způsobem stanoveným pro svolání valné hromady. Promlčecí lhůta běží ode dne, kdy hlavní akcionář splní oznamovací povinnost.
24. Podle § 390 odst. 3 ZOK, soudním rozhodnutím, kterým bylo přiznáno právo na dorovnání, soud určí výši dorovnání ve vztahu ke každému druhu akcie a jinému účastnickému cennému papíru a rovněž celkovou výši dorovnání zvýšenou o částku úroků podle § 388 ode dne přechodu vlastnického práva k účastnickým cenným papírům a o částku úroku z prodlení a o částku předpokládaných účelně vynaložených nákladů spojených s plněním do soudní úschovy. Vlastníci

účastnických cenných papírů, kteří se dovolali práva na dorovnání, mají právo na náhradu v řízení účelně vynaložených nákladů.

25. Podle § 390 odst. 4 ZOK, hlavní akcionář ve lhůtě určené soudem splní dorovnání vůči všem vlastníkům účastnických cenných papírů do soudní úschovy a současně do soudní úschovy složí i částku úroků podle § 388 ode dne přechodu vlastnického práva k účastnickým cenným papírům, částku úroků z prodlení a částku předpokládaných účelně vynaložených nákladů spojených s plněním do soudní úschovy. Soud společně s rozhodnutím podle odst. 3 vyvěsí na své úřední desce také výzvu vlastníkům účastnických cenných papírů, aby se u něj o dorovnání přihlásili. Společnost současně toto rozhodnutí a výzvu na přihlášení se o dorovnání uveřejní způsobem, jakým byla svolána valná hromada, která rozhodla o nuceném přechodu účastnických cenných papírů.
26. Podle § 376 ZOK, vlastníci účastnických cenných papírů mají právo na přiměřené protiplnění v penězích, jehož výši určí valná hromada. Hlavní akcionář doloží přiměřenost protiplnění znaleckým posudkem nebo jej odůvodní podle § 391 odst. 1. Posudek nesmí být ke dni doručení žádosti podle § 375 starší než tři měsíce.
27. Podle § 376 odst. 2 ZOK společně se žádostí podle § 375 doručí hlavní akcionář společnosti zdůvodnění výše protiplnění nebo znalecký posudek, případně rozhodnutí ČNB, pakliže je podle § 391 vyžadováno.
28. Podle § 385 odst. 1 ZOK, uplynutím jednoho měsíce od zveřejnění zápisu usnesení do obchodního rejstříku podle § 384 přechází vlastnické právo k účastnickým cenným papírům společnosti na hlavního akcionáře.
29. Jak bylo i shora uvedeno, stanovení přiměřeného protiplnění představuje otázku právního posouzení. Z ustálené rozhodovací praxe Nejvyššího soudu, kupříkladu rozhodnutí 29 Cdo 3024/2016 či rozhodnutí 27 Cdo 1516/2019 ze dne 11. 3. 2020 a další se podává následující – určení hodnoty podniku je otázkou skutkovou, kterou nelze ztotožnit s určením výše přiměřeného protiplnění, která je otázkou právní. Jakkoliv při určení výše přiměřeného protiplnění soud zpravidla vychází z hodnoty podniku společnosti, musí současně zohlednit i další v úvahu přicházející skutečnosti. Má-li být protiplnění přiměřené hodnotě účastnických cenných papírů, které nuceně přecházejí na hlavního akcionáře, nepřichází v zásadě v úvahu, aby se výše protiplnění snižovala oproti hodnotě akcií zjištěné na základě znaleckého posudku a vycházející z hodnoty podniku společnosti proto, že by vytěšňovaní vlastníci účastnických cenných papírů nemohli takové ceny dosáhnout na trhu z důvodu nízké likvidity účastnických cenných papírů či proto, že jejich účastnické cenné papíry představují pouze menšinový podíl na společnosti (tzv. diskont za likviditu či za minoritu). Vychází-li soud při určení přiměřeného protiplnění z hodnoty podniku společnosti určené výnosovou metodou, zpravidla nemůže být při stanovení hodnoty podniku pro účely určení přiměřeného protiplnění aplikována při výpočtu nákladů vlastního kapitálu, ani přírážka za nižší likviditu (omezenou obchodovatelnost) akcií nejsou-li v daném případě splněny důvody pro opačný závěr. Při přezkoumání přiměřenosti protiplnění je nutné mít na paměti, že menšinová akcionáři prakticky nemají žádnou možnost, jak hlavnímu akcionáři zabránit v realizaci jeho práva. Jsou-li zbavováni svého podílu ve společnosti, s odůvodněním, že s ohledem na akcionářskou strukturu se jejich účast fakticky zúžila na pouhou investici, neboť jejich “vliv na chod společnosti je mizivý a možnost podílet se na zásadních rozhodnutích o směřování společnosti je iluzorní” (citováno z nálezu Ústavního soudu sp. zn. PL ÚS 56/05, bod 52 odůvodnění). Tedy při závěru, že nadále zůstává zachována minoritnímu akcionáři pouze majetková složka jeho účasti ve společnosti, kterou lze nahradit výměnou za peníze, musí být garantováno, že poskytnuté protiplnění v penězích bude odpovídat hodnotě této investice. Protiplnění poskytované hlavním akcionářem musí odpovídat hodnotě účastnických cenných papírů, jejichž vlastnictví hlavní akcionář v důsledku nuceného přechodu nabude tak, aby hodnota

investice vlastněné minoritním akcionářem zůstala zachována. Jakkoliv se zpravidla vychází z hodnoty podniku společnosti stanovené znalcem, přičemž výše protiplnění připadající na účastnický cenný papír, se určí jako podíl na hodnotě podniku společnosti odpovídající podílu (jmenovité hodnoty) účastnického cenného papíru na základním kapitálu společnosti, soud musí přihlídnout i k dalším okolnostem. Z požadavku přiměřenosti a spravedlnosti však plyne, že protiplnění zásadně nesmí být nižší než tržní cena dotčených účastnických cenných papírů v době předcházející vytěsnění, lze-li ji objektivně určit.

30. Právě proto, že v případě nuceného vytěsnění nemá akcionář možnost se tomuto procesu nějak bránit, se při určení přiměřeného vypořádání vychází z tržní hodnoty podniku společnosti a základem pro určení přiměřeného vypořádání je podíl na této tržní hodnotě připadající na jednu akcii, na účastnický cenný papír. Ve většině případů tento alikvotní podíl převyšuje tržní cenu samotných akcií (za uvedenou částku by zpravidla nebylo možné tyto akcie prodat) a již tím do určité míry reflektuje přiměřenost, potažmo spravedlnost, vypořádání mezi hlavním akcionářem a menšinovým vytěsněným vlastníkem akcie.
31. Ostatně obdobné je zdůrazňováno i v rozhodnutí Ústavního soudu v jeho nálezu ze dne 27. 11. 2018 pod sp. zn. III ÚS 647/2015, bod 29. Podle Ústavního soudu je přiměřené protiplnění obdobou náhrady při vypořádání podílového spoluvlastnictví, kdy ze soudní praxe plyne, že základem pro stanovení této náhrady je tzv. cena obvyklá v daném místě a čase vypořádání, přičemž výše náhrady se určuje odpovídajícím podílem z tržní ceny celé věci, nikoliv z ceny za kterou by bylo možno spoluvlastnický podíl zpeněžit, jinak by byla porušena rovnost spoluvlastníků v rozporu s ustanovením čl. 11 odst.1, věty druhé, Listiny základních práv a svobod. Samotná skutečnost, že předmětem ocenění je pouze menšinový podíl, v těchto případech nehraje (z hlediska ústavního ani nemůže) roli. V této souvislosti lze hovořit o tzv. spravedlivé hodnotě (fair či přesněji equitable value) v kontrapozici s tzv. spravedlivou tržní hodnotou (fair market value). Obdobně jako přírážku za minoritu, která zohledňuje stupeň kontroly podniku konkrétního akcionáře a kterou (nejsou-li proto nějaké mimořádné důvody) v případě vytěsnění menšinových akcionářů uplatnit nelze, neboť výsledkem by nebyla spravedlivá, ale tržní hodnota menšinového podílu, je třeba posuzovat přírážku za obchodovatelnost příslušného účastnického cenného papíru (bod 31 citovaného nálezu).
32. V usnesení ze dne z 6. 5. 2021, sp. zn. 27 Cdo 2010/2020 Nejvyšší soud výslovně uvedl, že spravedlnost protiplnění je nutné poměřovat ve vztahu ke všem zúčastněným subjektům, nejen z pohledu vytěsněných vlastnických účastnických cenných papírů, tak, aby bylo (jak ostatně plyne i ze samotného pojmu užitého zákonem) přiměřené, to je proporcionální všem okolnostem.
33. Z uvedených závěrů tedy vyplývá, že přiměřené protiplnění nemá odrážet pouze tržní hodnotu, ale má jít o protiplnění spravedlivé. Je tedy potřebné dostatečným způsobem zohlednit všechny okolnosti případu. Výstižně v tomto ohledu uvádí odborná literatura s odkazem na zahraniční rozhodovací praxi, že „oceňovací proces pro účely vytěsnění menšiny ze společnosti není proto, aby byl rekonstruován pro forma (hypoteticky) prodej akcií menšinového akcionáře, ale předpokládá se, že vytěšňovaný akcionář by si přál udržet svou investiční pozici ve společnosti. Pokud by nebyla přiznána menšinovým akcionářům plná proporcionální hodnota jejich akcií, představovalo by to sankci za nedostatek kontroly, čímž by došlo k neférovému obohacení většinového akcionáře a dále, že fairová hodnota není synonymem pro fairovou tržní hodnotu, ale jde o jiný standard hodnoty. Správný výklad pojmu fairová hodnota při squeeze – outu a podobných transakcích spočívá ve vlastnictví proporčního podílu disentuujícího akcionáře na celkové hodnotě společnosti, aniž by byl aplikován diskont za nedostatek kontroly, tj. za minoritu“ (viz Zima P. „a Jeden článek a nové rozhodnutí Ústavního soudu sp. zn. III ÚS 647/15 obchodněprávní revue 2019, č.2, strana č. 41–45.

34. Při stanovení přiměřeného protiplnění v souladu se zásadami shora soud vyšel ze závěrů znaleckého posudku znalecké kanceláře APELEN. Zvláštní pozornost na tomto místě zasluhuje přírážka za velikost. Soud tuto přírážku, stejně jako znalecká kancelář nevyužil. Úvodem je třeba uvést, že užití přírážky za velikost v kontextu určení spravedlivého protiplnění nepochybně představuje otázku právní (kupř. Nález Ústavního soudu ze dne 27. 11. 2018, sp. zn. III. ÚS 647/15). Dále je třeba připomenout i to, že soud si je vědom rozdílných přístupů k této otázce. Za přesvědčivější však považuje přístup odmítající aplikaci velikostní přírážky. V odborné literatuře je především poukazováno na její teoretickou nedoloženost, například článek P. Zima – Oceňování podniků v právní praxi, C.H.Beck 2016, 148. Aplikace přírážky je zvláště pak odmítána v německém i v rakouském prostředí právě s poukazem na neprůkaznost její opodstatněnosti tak, jak vyplývá i z článku shora. Německé prostředí je přitom po právní i hospodářské stránce nepochybně bližší tuzemskému než americké, kde je částí právní praxe tato přírážka aplikována a na tu přírážku i odkazují různé komentáře, kupříkladu J. Dědič, J. Lasáka, F. Buchty (Aplikovatelnost velikostní přírážky při stanovení spravedlivé hodnoty akcií a výše přiměřeného protiplnění, Právní rozhledy 2021, č. 23–24, strana 801–809). K tomuto článku a závěrům v něm uvedeným se kriticky vyjádřil právě J. Zima v článku „Velké téma malých společností (Právní rozhledy 10/2022, strana 366 až 370), kde rovněž poukazuje na to, že samotná judikatura Nejvyššího soudu státu Delaware na kterou autoři odkazují, není v této otázce jednotná.
35. Konečně i znalci v jiných státech než v USA, jenž obecně připouštějí existenci velikostní přírážky, nepřebírají výši velikostní přírážky podle poměrů v USA, ale pracují s přepočty této přírážky na jejich domácí trh, kupříkladu Kanada, Austrálie, tedy reflektují menší velikost lokálních společností oproti společnostem na trhu v USA (opět viz článek shora: Zima P. „Velké téma malých společností, Právní rozhledy 2022). Nutno uvést, že riziko kryté velikostní přírážkou (riziko menší velikosti českých podniků proti podnikům v USA) je zohledněno, a to v tzv. rizikové přírážce země, která se u podniků v USA nepoužívá. Riziko menších společností je též obsaženo v nákladech cizího kapitálu (z těchto závěrů vychází i zpracovatel znaleckého posudku APELEN Valuation), který na tyto závěry odkazuje a zdůvodňuje využití této přírážky).
36. Navíc je nutno podtrhnout i to, že i relativně nízká přírážka za velikost má zásadní vliv na hodnotu společnosti. V takovém případě se jeví potřeba její odůvodněnosti a podloženosti relevantními údaji o to naléhavější, aby vytěsnění akcionáři, kteří jsou apriori ve slabší pozici, neboť nemůžou rozhodnout o přechodu vlastnického práva a jistě vykazují informační deficit, nebyli bezdůvodně poškozeni. Právě v souladu s využitelností těchto závěrů soud při určení výše přiměřeného protiplnění neakceptoval velikostní přírážkou využitou v posudku PwC, neboť její aplikace nebyla nijak konkrétně zdůvodněna, ani podložená relevantními údaji.
37. Konečně k velikostní přírážce se staví při oceňování podniků pro účely vytěsnění odmítavě i tuzemské autority již v rozhodnutí zmiňované, a to autority v oblasti oceňování podniků M. Mařík, P. Maříková, (viz: Diferenciace hodnotovýchází a problém tržní kapitálové struktury při ocenění českých podniků, Soudní inženýrství 2013). Při řešení otázky použití přírážky soud ani nepřehlédl odlišný přístup ze strany vrchních soudů. V závěrech rozhodnutí Vrchního soudu v Praze ze dne 12. 11. 2024, sp. zn. 14 Cmo 81/2024, vrchní soud dospěl k závěru, že použití velikostní přírážky se jeví v poměrech českých společností přesvědčivě odůvodňováno v odborné literatuře, přičemž právě odkázal na shora uvedenou stat' kolektivu Dědič, Lasák a Buchta. Rozhodnutím ze dne 20. 5. 2025 sp. zn. 14 Cmo 215/2024 stejný vrchní soud upřesnil, že přírážka za velikost je při ocenění výnosovým způsobem fakultativně aplikovatelná. V tomto rozhodnutí však není žádné zdůvodnění související s vypořádáním s příspěvkem P. Zimy publikovaným v Právních rozhledech, rok 2022, č. 10 uvedeným jako „Velké téma malých společností“.
38. Naproti tomu kupř. Vrchní soud v Olomouci ve svém usnesení z 10. 3. 2022 sp. zn. 5 Cmo 98/21 uvedl: „Odvolacímu soudu je z úřední činnosti známo, že pokud jde o problematiku

použití/nepoužití diskontu za malou velikost oceňované společnosti, vedou se v teoretické rovině spory o tzv. „obecnou „vhodnost použití této přírážky v akademické obci, kdy některé znalecké posudky s touto přírážkou pracují a jiné ne a diskutuje se rovněž problematičnost aplikace amerických poměrů na české, případně střeoevropské poměry, pokud jde o kritérium velikosti společnosti. Dále Vrchní soud v Olomouci kupříkladu v rozhodnutí 11. 9. 2019, č. j. 8 Cmo 127/2019–1601 dovedl, že je-li celková pochybnost ohledně možnosti tuto přírážku vůbec použít, je nezbytné pro účely stanovení výše přiměřeného protiplnění při vytěsnění minoritních akcionářů ji do výpočtu nezahrnout, přičemž se nejedná o zvýhodnění minoritních akcionářů. Na druhé straně i Vrchní soud v Praze v řízení vedeném pod sp. zn. 14 Cmo 260/2019, kde stanovil výši přiměřeného protiplnění bez velikostní přírážky, uvedl, že je odvolacímu soudu z úřední činnosti známo, že v judikatuře sousedních zemí, jako je Německo, Rakousko, se tato přírážka neobjevuje mezi dalšími argumenty i proto, že prostřednictvím velikostní přírážky lze zvýšit diskontní míru sice jen o několik procent, avšak současně s touto úpravou lze hodnotu oceňované společnosti snížit o desítky procent díky tzv. odúročení, což má dopad na zjištění hodnoty tzv. „fair value“. V rámci tohoto rozhodnutí odvolací soud současně neshledal rozumný důvod, proč by neměla být použita spravedlivá hodnota zohledňující okolnosti nedobrovolnosti této transakce. Je-li podstatou spravedlivé výše protiplnění spravedlivá hodnota akcie odrážející specifika nedobrovolné transakce, a má-li být soudem stanovena přiměřená spravedlivá hodnota, tak v obecné rovině není důvodu nezohlednit vývoj vědy a posun aplikační praxe v oblasti oceňování k okamžiku vypracování znaleckého posudku k zadání soudu.

39. S ohledem na shora uvedené soud při stanovení výše přiměřeného protiplnění vyšel z hodnoty podniku společnosti k datu 30. 7. 2023 (k datu přechodu vlastnického práva k akciím), která vyplývá ze závěru znaleckého posudku znaleckého ústavu APELEN Valuation, a to bez velikostní přírážky. Hodnota podniku společnosti Teplárna Strakonice činila k tomuto datu 278 249 000 Kč. Pak hodnota jedné akcie na jméno o jmenovité hodnotě 1000 Kč činila 1 452 Kč (191 628 ks akcií). Soud nezjistil žádné natolik podstatné indicie, které by ho měly vést k jiné úvaze o přiměřeném protiplnění. Charakter podnikatelské činnosti žalovaného a jeho provoz je ovlivněn konkrétními specifiky souvisejícími s výrobou tepla a elektřiny v daném regionu. Akcie nejsou obchodovány na veřejných trzích. Tržní hodnota je obtížně zjištělná a určení přiměřeného protiplnění vyhovuje požadavku, že reálná výnosová hodnota je nižší než hodnota účetní (hodnota vlastního kapitálu na akcii). Určené protiplnění vyhovuje parametrům reálného finančního plánu, specifice teplárenského průmyslu i konzervativnějšímu úročení. Poměřováno ke všem subjektům jde o dorovnání spravedlivé a proporcionální respektující všechny zjištěné okolnosti. Zásadně ovlivnit určení výše protiplnění nemohly ani žalovaným ad) g předložené údaje o existenci emisních povolenek v určité účetní hodnotě, které doložil výroční zprávou žalovaného za rok 2023. Podnik byl oceňován výnosovou metodou, tudíž náklady na povolenky (pokud vznikly, část alokována bezplatně) jsou zakomponovány do provozních nákladů a nelze je započítat znovu. I v případě, že by šlo o nějaké samostatné aktivum, s čímž se soud neztotožňuje, při ocenění by se odrazilo v budoucích výnosech. Mechanismus výpočtu žalovaným ad) g tak není na místě.
40. Protiplnění za jednu akcii poskytnuté většinovým akcionářem na základě usnesení valné hromady z 29. 6. 2023 činilo 855 Kč za jednu akcii. Plnění z pohledu závěrů soudu nebylo přiměřené. Rozdíl mezi poskytnutým protiplněním a přiměřeným protiplněním stanoveným soudem tedy činí částku dorovnání ve výši 597 Kč. Žalobci ad a) tak za 1 952 ks akcií náleží dorovnání ve výši 1 165 344 Kč, žalovanému ad b) za 211 ks akcií dorovnání ve výši 125 967 Kč, žalovanému ad c) za 3 866 ks akcií dorovnání ve výši 2 308 002 Kč, žalobci ad d) za 122 ks akcií dorovnání ve výši 72 834 Kč, žalobci ad e) za 545 kusů akcií dorovnání ve výši 325 365 Kč, žalovanému ad f) za 61 ks akcií dorovnání ve výši 36 417 Kč a konečně žalovanému ad g) za 1 411 ks akcií dorovnání ve výši 842 367 Kč.

41. V souladu s ustanovením § 390 odst.3 a 6 ZOK rozhodnutí má účinky erga omnes. Právo na dorovnání nenáleží jen subjektům, kteří tento nárok uplatnili. Vytěsněný vlastník, který o dorovnání nepožádal neztrácí možnost získat vyšší protiplnění, za předpokladu, že nárok řádně a včas uplatnil jiný menšinový vlastník a byl v jiné výši úspěšný. Proto soud do výroku rozhodnutí zakomponoval povinnost žalovaného složit do soudní úschovy vedle plnění ve prospěch žalobců i plnění v rozsahu odpovídajícím počtu ostatních akcií, které nuceně přešly na hlavního akcionáře. Žalovaný je povinen plnit do soudní úschovy a je jen na menšinovém (vytěsněném) akcionáři, zda v zákonné lhůtě o vyplacení dorovnání požádá.
42. Úroky
Ve smyslu shora citovaného ustanovení § 388 a 390 ZOK v soudním rozhodnutí, kterým bylo přiznáno právo na dorovnání, soud určí výši dorovnání ve vztahu ke každému druhu akcie a jinému účastnickému cennému papíru a rovněž celkovou výši dorovnání zvýšenou o částku úroků podle § 388 ode dne přechodu vlastnického práva k účastnickým cenným papírům, o částku úroků z prodlení a o částku předpokládaných účelně vynaložených nákladů spojených s plněním do soudní úschovy.
43. Dle § 388 odst.1 ZOK, dosavadním vlastníkům zaknihovaných účastnických cenných papírů vzniká právo na zaplacení protiplnění a úroků obvyklých v době přechodu vlastnického práva účastnických cenných papírů zápisem vlastnického práva na majetkovém účtu v příslušné evidenci zaknihovaných cenných papírů a vlastníkům ostatních účastnických cenných papírů jejich předáním společnosti podle § 387 ZOK, tedy ode dne, kdy došlo k přechodu vlastnického práva k účastnickým cenným papírům akcionářů společnosti na hlavního akcionáře.
44. K přisouzenému dorovnání náleží tedy žalobcům zákonný úrok z prodlení od 31.8.2023, tedy den následující po uplatnění práva na dorovnání a zákonný úrok ve výši obvyklého úroku, a to od 31. 7. 2023. Úrok z prodlení jako sankce za to, že nebylo splněno řádně a včas, jeho výše odpovídá nařízení vlády č. 351/2013 Sb., když úrok z prodlení k uvedenému datu činil 15 %. Obvyklý úrok ve smyslu § 388 ZOK odpovídá kompenzaci za časovou hodnotu peněz a v podstatě obvyklý úrok lze přirovnat k úrokovým sazbám nových vkladů v té době, které by zajistily bezpečný výnos. Sazba obvyklého úroku není ČNB určována. Soud vyšel ze statistických úrokových sazeb tuzemských bank, které se v tomto období pohybovaly v relaci mezi 6,75–7,3 %. Jde o rozmezí tržní bezrizikové sazby (vypočtené ze sazby Pribor, repo sazby, dis. a lombardní sazby v období července roku 2023) které lze charakterizovat jako obvyklý úrok v daném čase a místě, který by bylo lze získat za běžných tržních podmínek. Proto soud přiznal obvyklý úrok ve výši 7 %.
45. Soudní poplatek
V konkrétním případě žalobci zaplatili při podání žaloby soudní poplatek pouze z výroku na určení přiměřeného dorovnání za 1 ks akcie. Soudní poplatek nebyl vybírán z návrhu na zaplacení přiměřeného dorovnání, neboť jak už je shora řečeno, šlo o řízení judicium duplex a žalobci v žalobě nenavrhli (ani nemuseli) konkrétní částky plnění, ze kterých by bylo lze vyměřit soudní poplatek. Proto soud vyměřil soudní poplatek v rozsudku, neboť nejde o řízení, které by bylo osvobozeno od placení soudních poplatků ani věcně, ani osobně a žádný z žalobců nepožádal o osvobození od placení soudních poplatků, ve kterém by doložil důvodnost této žádosti. Soud je přesvědčen o tom, že je na místě tento postup a nelze využít ustanovení § 2 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb. v platném znění, tak, jak se dovolávali žalobci a) až e). Navíc na tento postup soudu v rámci předvídatelnosti soudního rozhodnutí byli žalobci upozorněni Soudní poplatek byl vyměřen podle Sazebníku soudních poplatků, a to podle položky 1 písmeno b), tedy 5 % z přisouzené částky. Soudní poplatek jsou žalobci povinni zaplatit na účet soudu vedený u České národní banky v Českých Budějovicích č. 3703-8920231/0710, IBAN: CZ06 0710 0037 0300 0892 0231, BIC: CNBACZPP, variabilní symbol: 3822017624, konst. symbol: 1148.

Nebude-li soudní poplatek uhrazen do 30 dnů po marném uplynutí stanovené lhůty, bude jeho vymáhání předáno Celnímu úřadu Plzeň s působností pro Plzeňský, Jihočeský a Karlovarský kraj.

46. Náklady řízení

O nákladech řízení bylo rozhodováno v souladu s ustanovením § 142 odst. 1 o. s. ř. Žalobci byli ve sporu úspěšní, tudíž jim náleží účelně vynaložené náklady se sporem spojené. V případě žalobců a) až e) jde o náklady související s právním zastoupením, náklady zaplaceného soudního poplatku a náklady na zálohu znalecké posudku. V případě žalobců f) a g) jde o náklady spojené se zaplacením soudních poplatků a paušální náklady spojené s řízením v podobě konkrétních úkonů a jízdného.

Náklady řízení – žalobce [REDACTED]:

Žalobce a) byl zastoupen právním zástupcem, který ve sporu zastupoval celkem 5 účastníků. Právní zástupce pro žalobce ad a) stejně jako pro žalobce b), c), d), e) vykonal 11 úkonů právní služby, a to příprava a převzetí zastoupení, žaloba, vyjádření k výzvě soudu, další vyjádření k výzvě soudu, nesouhlasné stanovisko k postupu za žalovaného, písemné vyjádření k memorandu PwC, vyjádření ke znaleckému posudku PwC, závěrečný návrh, jednání 30. 9. 2025, jednání 22. 1. 2026 a jednání 9. 12. 2025, které trvalo déle než čtyři hodiny, a tudíž toto jednání je třeba počítat jako 3 úkony. Právní zástupce žalobce pro žalobce vykonal 13 úkonů právní služby z tarifní hodnoty 1 165 344 Kč, když při výpočtu odměny je třeba vzít v úvahu změnu vyhlášky č. 177/1996 Sb. v platném znění (advokátní tarif) od 1. 1. 2025. Do 31.12.2024 bylo třeba odměnu advokáta snížit při zastupování dvou či více osob o 20 % a od 1. 1. 2025 se u každého zastupovaného účastníka plná odměna krátí o aritmetický průměr procentních hodnot, tedy o 40 % (viz usnesení Nejvyššího soudu 25 Cdo 1552/2025 ze 16. 12. 2025). U žalobce do 31.12.2024 z přisouzené částky odměna za jeden úkon činí 10 384 Kč (12 980 Kč minus 20 %), 3 úkonům do 31.12.2024, tj. příprava převzetí zastoupení, žaloba, písemné vyjádření odpovídá celková částka 31 152 Kč. Za dalších 10 úkonů po 1. 1. 2025 z částky 12 980 Kč odměna při snížení za zastupování více osob činí 7 788 Kč (12 980 minus 40 % z této částky). 10 úkonům odpovídá částka 77 880 Kč. Právní zástupce žalobce má ve smyslu advokátního tarifu nárok na režijní paušál za 13 právních úkonů, tj. 3 úkony po 300 Kč (úkony učiněné do 31.12.2024), jim odpovídá celkem částka 900 Kč a za úkony učiněné po 1. 1. 2025, úkon 450 Kč, za 10 úkonů 4 500 Kč. Režijní paušály představují celkem částku 5 400 Kč, kterou je třeba rozdělit mezi 5 zastupovaných účastníků, tudíž na každého připadá částka 1 080 Kč. Dále advokátu náleží náhrada jízdného a za ztrátu času, když právní zástupce žalobců a) až e) cestoval ke třem jednáním 30. 9. 2025, 9. 12. 2025 a 22.1.2026. Ke všem cestám použil stejné vozidlo, jehož parametry doložil soudu velkým technickým průkazem. Soud ověřil průměrnou spotřebu vozu 3,2 l na 100 km a pohonnou hmotu, vyčíslené náklady jízdného za ujetých 440 km, které představují vzdálenost Brno – České Budějovice a zpět, odpovídají částce 3 040,57 Kč za jednání 30. 9. i za jednání 9. 12. 2025 a částce 3 076,12 Kč za jednání 22. 1. 2026. Výše jízdného odpovídá platné vyhlášce o cestovních náhradách. Celkem jízdné činí 9 157,26 Kč, na každého z žalobců pak připadá částka 1 831,45 Kč. Náhrady za ztrátu času představují 150 Kč za každou i jen započatou půlhodinu a jde o dobu strávenou na cestě z Brna k jednání v Českých Budějovicích a zpět. Jde tedy o celkem 12 započatých půl hodin ke 3 soudním jednáním, tedy o celkem 36 půl hodin, kterým odpovídá 5 400 Kč. Poměrná část na každého z žalobců činí 1 080 Kč. Konečně v případě nákladů řízení advokáta je třeba připočítat k výsledné částce DPH, neboť právní zástupce žalobce prokázal, že je plátcem DPH. Takto v případě žalobce a) celkové náklady související s odměnou advokáta představují součet částek 109 032 Kč + 1 080 Kč + 1 831,45 Kč + 1 080 Kč + 23 734,92 Kč. K této částce je potom třeba přičíst zaplacené soudní poplatky, poměrnou část ze soudního poplatku za určení, tj. 400 Kč (2 000 Kč: 5) a 58 267 Kč. Dále k této částce je třeba připočítat 20 000 Kč zaplacená záloha na náklady důkazu znaleckým posudkem.

Celkem náklady tohoto žalobce činí 215 425,37 Kč.

Náklady řízení – žalobce [REDACTED]:

Náklady právního zastoupení podle shora uvedeného mechanismu výpočtu představují z přisouzené částky odměnu advokáta 6 140 Kč za úkon do 31.12.2024 snížený o 20 %, tedy 4 912 Kč, za 3 úkony tj. 14 736 Kč, odměna advokáta od 1. 1. 2025 za 10 úkonů při odměně 6 140 Kč se snížením o 40 % činí odměna 3 684 Kč, 10 úkonům odpovídá částka 36 840 Kč. Dále je třeba připočítat paušál ve výši 1 080 Kč, jízdné advokáta ve výši 1 831,45 Kč a náhradu za ztrátu času na cestě u advokáta ve výši 1 080 Kč. Konečně pak DPH, které ze součtu shora uvedených částek činí 11 669,16 Kč. Tuto částku je třeba povýšit o poměrnou část soudního poplatku z určovací žaloby, tj. o částku 400 Kč a o soudní poplatek ve výši 6 298 Kč. Dále je třeba připočítat 20 000 Kč jako zálohu na náklady znaleckého posudku. Celkem náklady činí 93 934,61 Kč.

Náklady řízení – žalobce Velos company s. r. o.:

Odměna advokáta se skládá z přisouzené částky z odměny 17 540 Kč za úkon snížené o 20 %, tj. 14 032 Kč za úkon, za 3 úkony do 31.12.2024 jde o částku 42 096 Kč, 10 úkonů právní služby po 1. 1. 2025 z přisouzené částky činí odměna 17 540 Kč snížená o 40 %, tedy 10 524 Kč za úkon, za 10 úkonů 105 240 Kč. K tomu je třeba připočítat poměrnou část režijního paušálu advokáta 1 080 Kč, poměrnou část jízdného advokáta 1 831,45 Kč a poměrnou část náhrady za ztrátu času advokáta ve výši 1 080 Kč. DPH z tohoto součtu částek uvedených činí 31 778,76 Kč. Dále je třeba připočítat soudní poplatek, poměrnou část 400 Kč z určovací žaloby a soudní poplatek z plnění, který činí 115 400 Kč. Částku, je třeba zvýšit o zaplacenou zálohu 20 000 Kč. Celkem jde o částku 318 906,21 Kč.

Náklady řízení – žalobce [REDACTED]:

Náklady právního zastoupení se skládají z odměny za úkon advokáta z částky 4 020 Kč snížené o 20 %, tedy z částky 3 216 Kč za úkon, za 3 úkony do 31.12.2024 jde o 9 648 Kč. 10 úkonů z této částky snížené o 40 %, tedy za úkon 2 412 Kč, celková částka činí 24 120 Kč za 10 úkonů učiněných po 1. 1. 2025. Dále je třeba připočítat režijní paušál advokáta poměrnou část 1 080 Kč, poměrnou část cestovních výloh advokáta ve výši 1 831,45 Kč, poměrnou část náhrady za ztrátu času ve výši 1 080 Kč a z celkové částky DPH, které činí 7 929,48 Kč. Dále je třeba připočítat poměrnou část soudního poplatku 400 Kč z určovací žaloby a soudní poplatek z žaloby na plnění ve výši 3 642 Kč a konečně je třeba připočítat zaplacenou zálohu na náklady znaleckého posudku 20 000 Kč. Celkem náklady tohoto žalobce činí 69 730,93 Kč.

Náklady řízení – žalobce [REDACTED]:

Právní zastoupení představuje z přisouzené částky odměnu za 1 úkon 9 620 Kč, 20% snížení představuje odměnu 7 696 Kč, 3 úkonům do 31.12.2024 odpovídá částka 23 088 Kč. Úkony po 1. 1. 2025, celkem 10, jde o úkon v částce 9 620 Kč minus 40 %, tedy 5 772 Kč, násobeno 10, celkem 57 720 Kč. I tady je třeba připočítat režijní paušál advokáta, poměrnou část 1 080 Kč, poměrnou část jízdného advokáta 1 831,45 Kč, poměrnou část náhrady za promeškaný čas ve výši 1 080 Kč a DPH ze součtu těchto částek, které představuje 17 807,88 Kč. Tuto částku pak je třeba povýšit o poměrnou část zaplaceného soudního poplatku ve výši 400 Kč a o částku soudního poplatku ve výši 16 268 Kč. Částku je třeba dále povýšit o 20 000 Kč. Náklady představují celkem částku 139 275,33 Kč.

Náklady řízení – žalobce C.T.C holding a.s.:

V případě tohoto žalobce náklady řízení představují soudní poplatek ve výši 2 000 Kč a ve výši 1 820 Kč. K tomu je třeba připočítat 5 paušálních náhrad podle vyhlášky č. 254/2015 Sb., kdy žalobce vykázal 5 úkonů po 300 Kč, jimž odpovídá částka 1500 Kč, když jde o žalobu, 3 písemná vyjádření ve věci samé a závěrečný návrh.

Náklady řízení – žalobce [REDACTED]:

Náklady představují podle vyhlášky 254/2015 Sb. odměnu za 5 úkonů po 300 Kč ve výši celkem 1500 Kč, když jde o žalobu, 2 účasti u soudního jednání a 2 písemná vyjádření ve věci. Dále u tohoto žalobce je třeba připočítat náklady jízdného a náklady parkovného, když doložené parkovné k jednáním u soudu činí 100 Kč a náklady jízdného podle doložené spotřeby vozidla a jeho parametrů (viz velký technický průkaz) v případě prvního jednání. 9. 12. 2025 představuje částku 3 512,87 Kč a v případě druhého jednání 22. 1. 2026 3 529,02 Kč, když v obou případech bylo použito stejné vozidlo a v obou případech bylo najeto z Brna do Českých Budějovic a zpět 446 km. Výpočet jízdného odpovídá vyhlášce o cestovních náhradách. Dále je třeba k těmto částkám připočítat zaplacený soudní poplatek 2 000 Kč a 42 118 Kč. Celkem náklady řízení představují 52 759,89 Kč.

Náklady řízení státu

Vzhledem k tomu, že žalovaný nebyl ve sporu úspěšný, je povinen zaplatit vzniklé náklady spojené s tímto řízením, když jde o náklady zaplaceného výsledku znalce ze státních prostředků. Jde o částku 11 439,34 Kč. Náklady řízení státu je žalovaný povinen zaplatit na účet soudu vedený u České národní banky v Českých Budějovicích **č. 19-8920231/0710, IBAN: CZ76 0710 0000 1900 0892 0231, BIC: CNBACZPP, var. symbol: 3822017624, konst. symbol: 1148**. Nebudou-li náklady státu uhrazeny do 30 dnů po marném uplynutí stanovené lhůty, bude jejich vymáhání předáno Celnímu úřadu Plzeň s působností pro Plzeňský, Jihočeský a Karlovarský kraj.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu podepsaného.

České Budějovice 22. ledna 2026

JUDr. Milena Hrdličková v.r.
samosoudkyně